

kredsen for ydelserne, definition af begrebet »varig« m.v., dels regler, der præciserer, hvilke betingelser det er rimeligt, at kommunerne stiller for ydelse af hjælpen, jf. forslagens stk. 4.

Til § 27

Bestemmelsen om tabt arbejdsfortjeneste er en videreførelse af bistandslovens § 48, stk. 3, som den er formuleret ved lov nr. 344 af 6. maj 1996. Formuleringen af målgruppen svarer til formuleringen i § 26. Der er ikke herved tilsigtet nogen udvidelse af målgruppen i forhold til bistandslovens § 48.

Til kapitel 7

Personlig hjælp og ledsagelse

Til § 28

Med forslaget videreføres gældende regler, hvor-efter hjælp i form af praktisk hjælp og personlig pleje m.v. ydes efter samme regler som for voksne, jf. forslagens § 69.

Til § 29

Det foreslås, på baggrund af anbefalinger fra Udvalget om hjælpemidler og andre handicapkompen- serende ydelser, at indføre en ny foranstaltning – ledsagelse.

Bestemmelsen svarer, med nedennævnte undtagelser, til den ledsagelse, der tilbydes voksne, hvor- for der henvises til bemærkningerne til § 76.

Det foreslås, at der til unge mellem 16 og 18 år med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter en konkret vurdering kan tilby- des ledsagelse efter samme regler, som er gældende for voksne med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Denne gruppe af unge kan have et behov for at kunne komme uden for hjem- met, uden at det nødvendigvis er forældrene, der ledsager dem, eller i øvrigt administrerer ledsagelsen for den unge.

I modsætning til ledsagelse til voksne, hvor det fo- reslås, at modtageren har ret til 15 timers månedlig ledsagelse, foreslås det, at kommunen, til unge mel- lem 16 og 18 år, kan tilbyde op til 15 timers ledsage- lse om måneden, dvs. også tilbyde et månedligt time- tal på mindre end 15.

Til kapitel 8

Særlig støtte til børn og unge

Til § 30

Forslaget opstiller målsætningen for indsatsen over for de børn og unge, som har et særligt behov for støtte, dvs. et behov som rækker ud over de be- hov, som kan opfyldes af de tilbud, som i alminde- lighed står åbent for børn og unge og deres familier, jf. kapitel 4 og 5 om dagtilbud m.v. til børn og klub- tilbud m.v. til større børn og unge.

Det understreges i bestemmelsen, at de sociale myndigheders opgave over for denne gruppe af børn og unge og deres familier, som har behov for en sær- lig støtte, er at søge disse børns og unges opvækstvil- kår sikret på en sådan måde, at de får en tryghed i udfoldelsesmuligheder og en sikkerhed for udvikling og sundhed, der så vidt det er muligt, stiller dem på linie med de af deres jævnaldrende, som ikke har eller har haft tilsvarende vanskeligheder i deres op- vækst.

Bestemmelsen præciserer endvidere, at støtten må ydes på et så tidligt tidspunkt som muligt ud fra en opfattelse af, at den tidlige indsats i en del tilfælde kan standse et u hensigtsmæssigt udviklingsforløb. Endelig slås det fast, at det er et mål at opfange pro- blemer så tidligt, at de så vidt muligt kan afhjælpes i familien og barnets eget miljø.

Det er væsentligt at fremhæve, at bestemmelsen helt bredt taler om at skabe de bedst mulige op- vækstvilkår for børnene og de unge. Heri ligger bl.a., at der blandt de muligheder, som loven giver adgang til at iværksætte, skal vælges den foranstaltning, der er mest hensigtsmæssig for det enkelte barn eller den enkelte unge i det konkrete tilfælde. Der bør derfor med det samme sættes på den hjælpemulighed, som efter den indledende undersøgelse af barnets eller den unges forhold må anses for den rette til at opfyl- de barnets eller den unges behov. Der er således ikke i forslaget indbygget noget mindsteindgrebsprincip og dermed ikke nogen prioritering i de forskellige foranstaltninger, som forslaget giver mulighed for at iværksætte.

Bestemmelsen i stk. 3 hviler på principperne i FN's konvention om barnets rettigheder. Formule- ringen indebærer, at barnet eller den unge skal hjælp- es til at udforme sine egne synspunkter i alle faser af undersøgelsen og indsatsen. Det understreges i formålsparagraffen, at barnets eller den unges syns- punkt altid skal inddrages og tillægges passende vægt afpasset efter barnets alder og modenhed.

Bestemmelsen fastslår endeligt, at løsningerne for barnets eller den unges problemer, så langt det er